

Bryssel den 11 juni 2026
(OR. en)

7468/26

Interinstitutionella ärenden:

2025/0234(NLE)

2025/0237(COD)

2025/0241(COD)

AGRI 199

AGRIFIN 81

FIN 433

CADREFIN 246

CODEC 1035

ENV 579

FORETS 85

NOT

---

från: Rådets generalsekretariat

till: Delegationerna

Ärende: Den gemensamma jordbrukspolitiken efter 2027: flexibilitet, subsidiaritet
och gemensamma EU-mål
– *Riktlinjedebatt*

I bilagan till denna not återfinns ordförandeskapets bakgrundsnot och vägledande frågor inför mötet i rådet (jordbruk och fiske) den 22–23 juni 2026.

Förhandlingarna om reformen av den gemensamma jordbrukspolitiken (GJP) efter 2027 förs mot bakgrund av stora ekonomiska, miljömässiga och geopolitiska utmaningar för det europeiska jordbruket. Jordbrukarna står inför ökande marknadsvolatilitet, klimatrelaterade risker och tryck på inkomsterna. Samtidigt måste det europeiska jordbruket förbli konkurrenskraftigt medan det bidrar till miljö-, klimat- och livsmedelstrygghetsmålen och förblir framtidssäkrat genom att införa ny teknik och innovation och genomföra strategier som leder till generationsskifte. Med tanke på dessa utmaningar och behovet av en ändamålsenlig gemensam jordbrukspolitik efter 2027 har medlemsstaterna upprepade gånger betonat behovet av en enklare, flexiblare och mer proportionerlig gemensam jordbrukspolitik som är bättre anpassad till de nationella och regionala förhållandena.

Förslagen om den gemensamma jordbrukspolitiken och den samlade marknadsordningen efter 2027 bygger på principen att den gemensamma jordbrukspolitiken bör förbli en gemensam unionspolitik, samtidigt som medlemsstaterna ges större ansvar och ansvarsskyldighet för hur de uppnår de gemensamma målen. Genom förslagen integreras stödet från den gemensamma jordbrukspolitiken i planer för nationellt och regionalt partnerskap (*NRP-planer*), i syfte att öka flexibiliteten och ge medlemsstaterna möjlighet att utforma interventioner som återspeglar deras särskilda behov, samtidigt som styrning och samordning på unionsnivå bevaras där det behövs.

Mot denna bakgrund har ordförandeskapet försökt omsätta det politiska kravet på ökad flexibilitet, subsidiaritet och förenkling i konkreta ändringar av förslagen om både den gemensamma jordbrukspolitiken och den samlade marknadsordningen. Ordförandeskapets arbete med både den framtida ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken och förordningen om en samlad marknadsordning har vägletts av samma politiska mål: att bygga upp en rättvis, konkurrenskraftig, resiliert och framtidssäkrad jordbrukssektor, samtidigt som den gemensamma jordbrukspolitikens gemensamma karaktär och den inre marknadens integritet bevaras.

Denna strategi återspeglas i arbetet med de nationella GJP-rekommendationerna, som förblir icke-bindande och är avsedda att hjälpa medlemsstaterna att ta itu med viktiga utmaningar inom jordbruket och på landsbygden i syfte att uppnå särskilda mål som är relevanta för den gemensamma jordbrukspolitiken.

En avgörande del av detta arbete har varit överföringen av GJP-specifika bestämmelser från den bredare ramen med NRP-planer till förslagen om den gemensamma jordbrukspolitiken och den samlade marknadsordningen, i syfte att stärka samstämmigheten, läsbarheten och den operativa tydligheten i den rättsliga strukturen för den gemensamma jordbrukspolitiken efter 2027. Den framtida gemensamma jordbrukspolitiken kommer att genomföras inom ramen för den bredare strukturen med NRP-planer, men ordförandeskapet har arbetat för att säkerställa att de bestämmelser som är specifika för förslagen om den gemensamma jordbrukspolitiken och den samlade marknadsordningen och som är nödvändiga för att de ska fungera väl återspeglas i dessa förslag. Detta arbete säkerställer att den flexibilitet som medlemsstaterna ges, till exempel när det gäller att fastställa vissa delar, rikta stöd och utforma interventioner i enlighet med de nationella och regionala förhållandena, utövas inom en tydlig ram för den gemensamma jordbrukspolitiken och den samlade marknadsordningen och förblir förenlig med den nya integrerade genomförandemodellen.

När det gäller definitionen av jordbrukare har ordförandeskapets mål varit att bevara kontinuiteten och den rättsliga säkerheten, och samtidigt undvika en alltför stelbent unionsdefinition som inte återspeglar mångfalden av jordbruksmodeller i medlemsstaterna.

Ett antal obligatoriska interventioner och åtgärder har på medlemsstaternas begäran gjorts frivilliga, samtidigt som medlemsstaterna fortfarande har möjlighet att avgöra vilka av dessa alternativ som bäst kan bidra till att uppnå gemensamma europeiska mål, och på vilket sätt. Dessa ändringar infördes med tanke på målet att upprätthålla den politiska ambitionsnivån. I vissa fall åtföljdes omvandlingen av obligatoriska åtgärder till frivilliga åtgärder av ytterligare bestämmelser som ytterligare stärker förordningens ambitionsnivå, men på ett sätt som medger den flexibilitet som krävs för att tillgodose medlemsstaternas särskilda behov och omständigheter.

Ordförandeskapets ändringar syftar också till att stärka subsidiariteten och flexibiliteten när det gäller inkomststöd genom att göra det möjligt att rikta arealbaserat inkomststöd till de jordbrukare som har störst behov, enligt vad som identifierats av medlemsstaterna, samtidigt som det obligatoriska högre inkomststödet till unga jordbrukare säkerställs, vilket stärker stödet för generationsskifte.

Generationsskiftet har också behandlats genom de föreslagna ändringarna om det stöd som jordbrukare i pensionsåldern ska få. I stället för att tillämpa en utestängande strategi har ordförandeskapet undersökt ett alternativ som inbegriper alternativ för överlåtelse av gårdar. Den föreslagna texten syftar till att stödja tillgången till mark och överlåtelse av gårdsledning, samtidigt som mångfalden av nationella pensionssystem, jordbruksstrukturer och överlåtelseförhållanden respekteras.

Samma logik har följts i fråga om gårdsförvaltning. Ordförandeskapets arbete upprätthåller en gemensam grund för föreskrivna verksamhetskrav och skyddsmetoder, men ger medlemsstaterna flexibilitet att fastställa skyddsmetoder på nationell eller regional nivå, med beaktande av geografiska, klimatmässiga och produktionsmässiga särdrag. Texten medger också flexibilitet genom undantag och inför en proportionalitetsstrategi för småbrukare. Detta syftar till att säkerställa att systemet förblir trovärdigt ur ett miljöperspektiv, samtidigt som det blir mer proportionerligt och praktiskt för jordbrukare och förvaltningar.

Ordförandeskapets arbete har syftat till att ge medlemsstaterna större utrymme att utforma interventioner i enlighet med sina behov, särskilt när det gäller inkomststöd, miljö- och klimatåtgärder inom jordbruket och EU:s skolprogram. Medlemsstaterna har också getts flexibilitet när det gäller de sektorer för vilka de kan utforma sektorsspecifika interventioner, såsom sektorn för nya proteingrödor, lin eller hampa. Ordförandeskapet har genom sitt arbete klargjort att sektorsspecifika interventioner bör syfta till ett diversifierat och balanserat bidrag till de relevanta GJP-specifika målen och på så sätt upprätthålla politikens marknadsorientering.

Denna balans återspeglas därför också i ordförandeskapets arbete med den samlade marknadsordningen, där behovet av att stärka konkurrenskraften och resiliensen hos unionens jordbruk och trygga livsmedelsförsörjningen kräver både gemensamma regler och riktad flexibilitet. Inom specifika sektorer syftar ordförandeskapets ändringar till att integrera en tydligare unionsram med utrymme för nationella, sektoriella eller territoriella särdrag: beträffande hampa, genom att förtydliga produktions- och saluföringsreglerna och samtidigt införa skyddsåtgärder för medlemsstaterna när det gäller genomförande och kontroller och bekräfta deras förmåga att reglera slutanvändningsaspekter i enlighet med unionsrätten, beträffande proteingrödor, genom att inrätta en särskild sektor och fastställa övergångsregler för erkännande för att stödja utvecklingen av proteinvärdekedjor utan att störa befintliga organisationer, och beträffande socker, genom att bibehålla en gemensam avtalsram och samtidigt anpassa den till förhållandena inom både sockerbets- och sockerrörsproduktionen.

Samma strategi ligger till grund för arbetet med försörjningstrygghet, där ordförandeskapet har strävat efter att stärka samordningen, beredskapen och informationsutbytet i unionen i nödsituationer eller vid allvarliga kriser, samtidigt som medlemsstaternas ansvar att organisera nationella åtgärder, behöriga myndigheter och reserver i enlighet med sina särskilda omständigheter respekteras.

Ordförandeskapet anser att betydande framsteg har gjorts när det gäller att utarbeta en balanserad strategi. Arbetet har gått framåt beträffande ett antal politiskt viktiga delar. De ändringar som hittills har granskats syftar till att tillmötesgå medlemsstaternas krav på flexibilitet, subsidiaritet och förenkling, samtidigt som den gemensamma jordbrukspolitiken bibehålls som en gemensam unionspolitik och det säkerställs att de viktigaste GJP-specifika reglerna förblir samstämmiga och synliga inom den nya strukturen med NRP-planer.

Ytterligare politisk vägledning behövs dock för att konsolidera rådets arbete. Mot bakgrund av det ovanstående ombes delegationerna att besvara följande fråga:

Ordförandeskapet har strävat efter att hitta rätt balans mellan tre mål: en tydligare och mer samstämmig rättslig ram, större flexibilitet för medlemsstaterna och bevarande av unionens gemensamma mål. Anser ni att ordförandeskapets text uppnår dessa mål, och vilka delar behöver vidareutvecklas?
